

CONSTANCE CHATTERLEY

LADY CHATTERLEY

Lady Chatterley fürdőt vesz

Egy óezüst ámpolna függött a fürdődézsám fölött, a behűtött barackokat az új cseléd lány készítette be, rózsaszín kézfeje óvón simult a domborulatok köré, fiatal volt, olyan fiatal – egy pillanatra árnyékot vetett, félúton járó önmagam lidércképe hűvösen csapott le rám, de akarattal, nevetve vetettem magam hátra, már nem zavarhatom én se önmagam, összetörettem a kastélyban a tükröket, a víz szinte gyöngyözött, oh, milyen mély a testi élvezet, nyakamon, melleim közt folyt a gyümölcsbőr gazdag leve, szálszerűen szopogattam le az érdes magról a rostokat – sápadtan állt az ajtó szegletében, s bár én akkor csak önmagamnak voltam jelen, te mégis ostoba voltál, édes, ostoba, hogy kilovagoltál aznap nélkülem.

Lady Chatterley emlékszik

és arra emlékszel amikor veszekedtünk mert szokás szerint késésben persze miattam és én bizonygattam hogy tíz perc is elég odaérni arra a helyre ahova egyébként háromnegyed óra és ezt mindketten igen jól tudtuk de mégis azt hittem jó lesz így késésben ugrottunk fel a 105-ös buszra gyanús volt hogy az nem a keleti felé de egyikünk se kérdezte meg inkább felszálltunk mert sietni kellett aztán a busz elkanyarodott én meg dühösen rád rivalltam nézd meg a telefonodon mégis hova megy ez a busz ha nem a keletibe talán máshol is jó lesz hogy elérjük a csatlakozást és te morogtál hogy nem tudsz kapaszkodni én nagyon akartam és akkor megnézted a telefont és elengedted a korlátot a busz hirtelen meglódult te hátrazuhanál egyenesen a hátad mögött álló boxerkutya izmos hátára hát ezt megrendezni se lehetett volna szebben a kutya gazdája sopánkodtak milyen ember aki nem kapaszkodik jaj szegény állat de szerencsére kutya baja te meg felkeltél a kellesénél tán kicsit gyorsabban és szabadkoztál arcodon a kutyaszőröként rátapadt szégyent láttam de nem sajnáltalak meg pedig most ennek kellett volna következnie de nem jött, más busz érkezett és vitt tovább nem éppen oda ahova akartam

Lady Chatterley sírverset farag

most már menj
az örökké-t kettétörjed
egyik felét a kerítésen át dobd
a kutyák marcangolják szét
másik felét itt hagyhatod
a katéter mellett van hely
reggel elzárom
gyerek kezébe még nem való
de neked most már sietned kell
mondd meddig akarsz még az időnkkel
játszani
az erő mivel kapaszkodsz belém
én nem ismerem
nyikorgó ajtó vagy
távozásra készen csapódsz a felejtésbe
láttni szeretném
kései keserű lépteidet
menj ez már több mint kínos
mindent elmondtunk amit
megkövetel az illem
síremlékedre a verset faragom magamban
a szerelem csak egy definíció
lefejttem ujjadat arcomról
vézna és szájalmas
ahogy kapaszkodsz belém
ajkad ég csókomon
siess halál
fuss emlékezet